

Andet afsnit (Livets kosmiske grundplan) – kapitel 6 (Spiralkredsløbets og grundenergiernes evige organisation) – Lektion 53

Vort indtryk af livets kosmiske grundplan er hermed blevet suppleret med en ny vigtig detalje: eksistensen af den evige evolution, hvis pulsslæg er indvikling og udvikling, og gennem hvilken det levende væsen på tur udskifter de syv kosmiske organismeprincipper. Det vil igen sige, at vi er blevet vidne til, at der optræder bevægelse i netop livets kosmiske grundplan. Denne bevægelse består i form af samtlige væseners forsøg på at få kontrastprincippet til at virke såvel i den ydre verden som i deres egne legemskulturer. Og den består endvidere i sin yderste konsekvens i form af de udviklings og udviklingsfaser, gennem hvilke individernes evige evolutionskredsløb bliver til, samt i form af de samme individers uophørlige vandring fra organismeprincip til organismeprincip. Livets kosmiske grundplan er med andre ord blevet tydeligt bevægelsespræget -er blevet tydeligt præget af livets allerfornemste kendetegn: bevægelsen.

Det kosmiske spiralkredsløb

2.

Flere og flere detaljer af livets kosmiske grundplan kommer altså til syne for vort blik, og endnu flere venter på deres afsløring. Den mest påtrængende og dermed den første af disse er spiralkredsløbet.

Spiralkredsløbet havde vi allerede kontakt med, da perspektivprincippet blev gennemgået, og ligeledes blev det strejft i forbindelse med omtalen af kredsløbsprincippet. Det er således ikke nogen helt ny størrelse for os som begreb betragtet, men det er nyt hvad angår dets tilknytning til livets kosmiske grundplan.

3.

Gennem det foregående har vi set, at evolutionen i praksis finder sted som en uophørlig passage gennem lokale kredsløb, der hver især dannes af en udviklingsfase og en indviklingsfase. Endvidere har vi set, at evolutioner er ensbetydende med de levende væseners periodiske udskiftning af tilværelsens syv kosmiske organismeprincipper. Livsenhederne så at sige vandrer fra det ene organismeprincip til det andet, hvor vandringen fra et af disse til det næste netop spænder over en udviklingsfase og en indviklingsfase -altså et samlet kredsløb.

Den evige evolution har altså form af kredsløb, der forløber over i hinanden, hvad der igen vil sige, at det har form af et spiralkredsløb. Thi et spiralkredsløb er jo netop en sum af sammenhængende enkeltkredsløb. Omvendt vil det dermed også være naturligt at definere disse enkeltkredsløb som "spiralafsnit", hvilket jo også er den betegnelse, der i sin tid blev opereret med, da vi under omtalen af perspektivprincippet og kredsløbsprincippet kom i berøring med spiralkredsløbet.

4.

Evolutionen har altså form af et uendeligt spiralkredsløb, hvis største detaljer er de enkelte spiralafsnit samt de i disse spiralafsnit indlejrede udviklingsfaser og indviklingsfaser. -Evolutionen har imidlertid ikke blot form af et spiralkredsløb. Den har yderligere form af et ekspanderende spiralkredsløb; det fremgår af den omstændighed, at evolutionen gennem livsenhedernes udskiftning af de syv organismeprincipper former sig som livsenhedernes opstigen gennem stof-og

livsenhedsrækken, samt de til denne knyttede større og større organismeformater. Den rækkefølge, i hvilken organismeprincipperne udskiftes, og som moderenergien betinger, medfører jo, at det enkelte levende væsen tager stadigt større organismeformer i besiddelse, således at det organismeprincip, det tidligere var tilknyttet, nu blot spiller rollen som mikrokosmos i det nye organismeprincip. Gennem tilknytningen til evolutionen flytter de levende væsener altså langsomt men sikkert deres mellemkosmiske position opad mod makrokosmos, hvad der igen indebærer, at spiralafsnittene, der skal gennemløbes, bliver af større og større omfang. Følgelig bliver også udviklings- og udviklingsfaserne af større omfang, og det viser alt i alt, at spiralkredsløbet er ekspanderende. -Den evige evolution kan med andre ord defineres som et grænseløst, ekspanderende kosmisk spiralkredsløb, gennem passagen af hvilket de levende væsener får føling med perspektiverne i deres udødelighedsnatur.

Grundenergiernes evige organisation

5.

At de levende væsener gennemvandler spiralkredsløbet og herunder udskifter de kosmiske organismeprincipper ét efter ét skyldes, som vi nu forstår, nødvendigheden af at få kontrastprincippet til at virke effektivt. Og selve udskiftningen af organismeprincippet er i denne forbindelse udtryk for, at hvert organismeprincip kun tillader en begrænset udnyttelse af kontrastprincippets samtlige muligheder, nemlig på den måde, at der er grænser for, på hvor mange måder kontrastprincippet kan bringes til at virke effektivt ved hjælp af hvert enkelt organismeprincip.

En af fremgangsmåderne, det levende væsen drager i anvendelse for at få kontrastprincippet til at virke, er som tidligere nævnt, den at skabe forvandling i den personlige legemskultur. En forvandling, der i første række består i at omdanne legemskulturen inden for rammerne af det organismeprincip, der for øjeblikket benyttes, og som til slut munder ud i en total udskiftning af dette organismeprincip til fordel for et andet.

Vi har i grove træk fulgt denne proces for det organismeprincips vedkommende, mennesket er tilknyttet. Men dog kun på den måde, at vi har modtaget underretning om sagens fysiske aspekt. Vi har kun set den fysiske side af denne forvandlingsproces, nemlig forvandlingen af selve den fysiske organisme. Det er ganske vist blevet betonet, at forvandlingen også har et overfysisk aspekt, idet den i lige så høj grad -ja, faktisk i højere grad angår den overfysiske del af det levende væsens legemskultur, end den fysiske. Men vi har ikke på lige så nært hold betragtet denne overfysiske del af forvandlingsprocessen, som tilfældet er med den fysiske del. Imidlertid er det af største betydning også at komme i besiddelse af et konkret indtryk af, hvad der egentlig sker med den overfysiske del af legemskulturen under væsenets gennemvandring af et spiralafsnit. Det er det bl.a. af den grund, at det vil tildele forskeren et meget fundamentalt indblik i de omstændigheder, der gør det berettiget at hævde, at hvert organismeprincip kun rummer begrænsede muligheder, hvad angår dette at få kontrastprincippet til at virke effektivt. -Vi vil derfor indlade os på en undersøgelse af den nævnte forvandlingsproces's overfysiske aspekt.

6.

Indledningsvis skal vi bringe det faktum i erindring, at det levende væsens fysiske virksomhed så godt som totalt er dirigeret af en forudgående åndelig virksomhed, til hvilken den viser tilbage. Som vi ved, består denne åndelige virksomhed i en manipulering med tilværelsens seks kosmiske underbevidstheds grundenergi: instinktenergien, tyngdeenergien, følelsesenergien, intelligensenergien, intuitionsenergien og hukommelsesenergien. Yderligere ved vi, at denne manipulering i praksis formidles af en omfattende serie sjælelige lokalorganer, der er organiserede i

seks komplicerede systemer: de seks åndelige legemer. Og endelig ved vi, at såvel legemerne som de grundenergier, de er beregnede på at skulle omsætte, for alles vedkommende fungerer i såvel manifestationens som sansningens tjeneste.

Endnu en vigtig ting skal bringes i erindring: hvert eneste af de seks åndelige legemer er undergivet en kredsløbspræget vækst-og degenerationsproces spændende over seks hovedstadier, under hvilken de fremtræder med forskellig udviklingsstandard samt en hermed forbunden forskellig funktionel kapacitet eller ydedygtighed. Og hvad mere er: de seks åndelige legemer er med hensyn til deres respektive vækst og degenerationskredsløb indbyrdes forskudt med et interval på nøjagtigt ét hovedstadium, som betyder at den sjælelige struktur i sin helhed altid fremtræder med sine seks åndelige legemer i seks indbyrdes fundamentalt forskellige udviklingspositioner.

Med hensyn til deres vækst-og degenerationskredsløb forløber de seks åndelige legemer altså side om side med en faseforskydning på nøjagtigt ét hovedstadium. Og i takt hermed ændrer den samlede sjælelige struktur sin karakter som instrument for manipulering med underbevidsthedsgrundenergiene i sansningens og manifestationens tjeneste betragtet. Men den ændrer vel at mærke denne karakter på en ganske bestemt måde og i en ganske bestemt rækkefølge, nemlig en måde og rækkefølge, der er bestemt af det skema eller mønster, der præger faseforskydningens kombination for de seks åndelige legemers vedkommende. Dette skema eller mønster var vi i berøring med under omtalen af det levende væsens bevidsthed eller psyke, men på grund af emnets vigtighed i nærværende forbindelse, skal vi i det følgende tage skridt til at foretage en ganske kort repetition heraf.

Med andre ord: Med en indbyrdes faseforskydning på nøjagtigt et hovedstadium gennemløber hvert af den sjælelige strukturs seks åndelige legemer en kredsløbspræget vækst-og degenerationsproces spændende over seks hovedstadier, som betyder at processen i sin helhed kan beskrives som et seksfaset arrangement.

8.

Med hensyn til sin samlede forvandling repræsenterer den sjælelige struktur altså et seksfaset arrangement, der følger et ganske bestemt skema eller mønster. Et mønster man med rette kan betegne som grundenergiernes evige organisation.

Dette mønster -for hvilket jo i øvrigt moderenergien er ansvarlig -kommer til fysisk udtryk på symbolskitzen i Lektion 19. Vi ser først seks lodrette, hvide figurer mærket med romertal fra I -VI. Disse symboliserer, som man vil erindre det, den sjælelige strukturs seks åndelige legemer. Således repræsenterer figuren helt til venstre, mærket romertal I: instinktlegemet. Og herefter kommer i rækkefølge tyngdelegemet, følelseslegemet, intelligenslegemet, intuitionslegemet og hukommelseslegemet. Endvidere ser vi, hvorledes disse figurer i deres lodrette forløb snævrer sig ind og vider sig ud. Dette symboliserer deres respektive vækst-og degenerationskredsløb. Yderligere lader det sig iagttage, hvordan hvert legeme ved vandrette linier er delt i seks hoveddele. Dette symboliserer, at hvert vækst-og degenerationskredsløb forløber gennem seks hovedstadier. Og endelig ser vi, hvorledes legemerne med hensyn til deres vækst-og degenerationskredsløb er indbyrdes forskudt med et interval på ét hovedstadium, således at de tilsammen danner en kombination, i hvilken hver af de seks mulige hovedstadier er repræsenteret -men altså fordelt over alle seks legemer.

9.

Studerer man denne symbolskitse nærmere, vil man ikke kunne undgå at lægge mærke til, at den sjælelige struktur altid er i den situation at have sine seks åndelige legemer placeret i seks forskellige udviklingspositioner. Dette iagttages således tydeligt, dersom man hele vejen fra neden og opefter

aflæser den tværs over. Netop derved kommer det skema eller mønster til syne, efter hvilket den sjælelige struktur i sin helhed forvandler sig.

At nævnte sjælelige struktur aldrig nogen sinde vil kunne komme ud af kontakt med dette skema, fremgår af at processen i sin helhed danner et kredsløb, inden for hvilket kombinationerne går op. De går op i den forstand, at processen kan fortsætte i det uendelige, uden at legemerne kommer ud af den indbyrdes takt, som de jævnfør symbolskitsen befinder sig i. Man kan naturligvis godt tænke sig, at de på et eller andet tidspunkt kunne komme ud af trit, således at mønsteret blev forstyrret, samt at det ikke ville være muligt for dem at nå tilbage i den gamle takt. Men dette er ifølge Martinus kun en teoretisk fare. Thi i praksis sørger moderenergien gennem udløsningen af de kosmiske skaberprincipper for, at mønsteret eller skemaet aldrig nogen sinde brydes mere, end det efter kort tid automatisk genoprettes. Som vi nemlig i det følgende skal komme til at se, repræsenterer netop dette mønster dén specielle balance mellem grundenergiene, der for disse gør det muligt at virke i en fuldt tilfredsstillende og udtømmende kontrastskabelses tjeneste.

10.

Som det er os bekendt, er al såvel fysisk som åndelig virksomhed ensbetydende med omsætning af tilværelsens kosmiske grundenergi, og dette at kunne præstere virksomhed forudsætter derfor et passende herredømme over disse kosmiske grundenergi. Som det endvidere er os bekendt, besidder Jeget netop dette herredømme i kraft af sin overfysiske struktur, der just er repræsenteret ved evighedslegemet samt den sjælelige struktur med dens seks åndelige legemer. Således er evighedslegemet Jegets redskab for omsætning af moderenergi, mens den sjælelige strukturs seks åndelige legemer respektive er redskaber for omsætning af tilværelsens seks øvrige kosmiske grundenergi. Instinktlegemet er Jegets redskab for omsætning af instinktenergi, tyngdelegemet dets redskab for omsætning af tyngdeenergi og således fremdeles. Og det betyder igen, at Jegets evne til at præstere virksomhed meget nøje er knyttet til og beror på disse åndelige legemer, der igen med henblik på speciel fysisk virksomhed alle har forlængelser ind i den fysiske organisme.

I dette er der intet nyt for os, men vi skal nu søge at betænke, hvad de seks åndelige legemers respektive vækst-og degenerationskredsløb i praksis indebærer for Jeget. -Holder man sig for øje, at et enkelt åndeligt legemes vækst-og degenerationskredsløb i praksis er ensbetydende med en ændring i det antal lokalorganer, der er knyttet til legemet, samt at hvert af disse lokalorganer er sæde for en nærmere bestemt specialfunktion, da vil man straks indse, at legemets vækst-og degenerationskredsløb i praksis er ensbetydende med en ændring i legemets funktionelle kapacitet. Det er -sagt med andre ord -ensbetydende med en ændring i dets evne til at beherske og omsætte den grundenergi, det er redskab for. Befinder det sig f.eks. i kulminationsstadiet og derfor er rigt på lokalorganer, da er det også i stand til at præstere en både meget omfattende og meget varieret omsætning af den tilknyttede grundenergi. Befinder det sig derimod i fosterkernestadiet (det første stadium), da kan det kun præstere en meget beskeden og lidet varieret omsætning af denne grundenergi. Den samlede forvandling af den sjælelige strukturs seks åndelige legemer betyder derfor under ét, at nævnte struktur konstant forandrer sig med hensyn til det omfang, i hvilket den med henblik på omsætning er i stand til at beherske de tilknyttede seks underbevidsthedsgrundenergi.

11.

Følger man nu et enkelt af de seks åndelige legemer gennem dets vækst-og degenerationskredsløb, da vil man til at begynde med iagttage det i en tilstand, hvor det kun har meget få og spinkle lokalorganer udviklet. Det er så at sige latent og formår kun at præstere en overordentlig beskeden og variationsfattig omsætning af den tilknyttede grundenergi. Det modtager nu en impuls, der bringer det ind i vækstfasen. Denne impuls udløses fra moderenergien -bl.a. i dens skikkelse af

kontrastprincip samt sult-og mættelsesprincip. I praksis registreres nævnte impuls som et gryende behov for en forstærket aktivitet inden for den grundenergi, det nævnte legeme er redskab for -et behov, som Jeget automatisk og hovedsageligt ubevidst svarer på ved i øget omfang at inddrage den pågældende grundenergi i den samlede energiomsætning. Herved aktiveres det pågældende legeme, og der udvikles nu gennem en lang række A-, B-og C-stadier en stadigt voksende serie lokalorganer.

Denne udvikling medfører et tilsvarende stadigt voksende herredømme over den tilknyttede grundenergi, vad der igen betyder, at dennes anvendelsesmuligheder i stadigt øget omfang bliver gennemprøvet men altså vel at mærke gennemprøvet inden for rammerne af det organismeprincip, der for tiden er i anvendelse. På et tidspunkt stagnerer udviklingen, og det gør den, fordi der simpelt hen ikke længere findes mulighed for i tilfredsstillende grad at variere denne grundenergis anvendelsesmuligheder. På dette tidspunkt spiller den imidlertid en altdominerende rolle i den samlede energiomsætning og indtager dermed også med hensyn til sine virkninger en forgrundsstilling i livsoplevelsen. Det er specielt denne grundenergis præstationer, der interesserer - men kun så længe, kontrastprincippet i fornødent omfang kan bringes til at virke. Det kan det i meget lang tid -men ikke evigt! Der vil uvægerligt komme et tidspunkt, hvor dens rolle som dominansenergi er udspillet, og det skyldes simpelt hen de grænser, som sættes af det organismeprincip, Jeget for tiden er engageret i. Denne situation er dog på ingen måde forbundet med egentligt ubehag og langt mindre med smerte for væsenet. Den registreres blot som en aftagende interesse for den pågældende grundenergi samtidigt med, at en tiltagende interesse for en ny grundenergi gør sig gældende, nemlig en grundenergi, der i fornødent omfang kan forny livsoplevelsen i dens helhed. Og hermed er vi uden videre i berøring med de kræfter, der jævnfør lektion 10 bestemmer grundenergiernes evige organisation udtrykt ved den rækkefølge, i hvilken de nævnes (instinktenergi, tyngdeenergi, følelsesenergi osv.). Disse kræfter er repræsenteret ved moderenergien -fortrinsvis i dens egenskab af et kontrastprincip samt sult-og mættelsesprincip – og de ytrer sig altså som nødvendigheden af at udskifte grundenergiene med hensyn til det omfang, i hvilket de indbyrdes virker i kontrastskabelsens tjeneste. Tænker man sig således, at f.eks. instinktenergien har nået sit højdepunkt, da vil det være tyngdeenergien, der på passende vis kan bidrage til fornyelse af livsoplevelsen. Og det medfører, at det nu bliver denne grundenergis muligheder, opmærksomheden koncentrerer om. Efter at den har nået sit højdepunkt, bliver det følelsesenergien; derefter intelligensenergien og efter den igen intuitionsenergien. Og endelig afrundes udnyttelsen af grundenergiernes muligheder med Jegets koncentration på hukommelsesenergien. Herefter er det på ny instinktenergien, der tager føringen, men nu i en helt ny cyklus, en cyklus, i hvilken også et nyt organismeprincip er taget i brug. Og således gennemløber den samlede sjælelige struktur i al evigheden forvandlingsproces udtrykt ved de seks åndelige legemers faseforskudte vækst-og degenerationskredsløb en forvandlingsproces, med hvis stadigt tilbagevendende fuldbyrkelse Jegets udskiftning af organismeprincip meget nøje er forbunden.

12.

Hermed skulle vi have mulighed for at forstå den dybere årsag til, at de kosmiske grundenergi altid nævnes i dén ganske bestemte rækkefølge, vi netop har lært. Vi forstår, at det først og fremmest skyldes indflydelsen fra kontrastprincippets samt sult-og mættelsesprincippets side. Det er igen ensbetydende med, at det også først og fremmest er disse to skaberprincipper, der er ansvarlige for grundenergiernes evige organisation. Thi netop denne organisation er det jo, at den omtalte rækkefølge udtrykker.

Betænker man nu på ny, at den sjælelige strukturs seks åndelige legemer er Jegets redskaber for omsætning af de tilsvarende seks kosmiske grundenergi og dertil føjer, at disse seks legemers indbyrdes udviklingskonstellationer altid er et udtryk for, i hvilket omfang Jeget for øjeblikket

behersker og benytter disse seks kosmiske grundenergier, da vil man kunne se, at udtrykket "Grundenergiernes evige organisation" rummer endnu dybere perspektiver end analyserne i lektion 10 lod fremgå. Vi ser, at dette udtryk ikke blot refererer til nødvendigheden af at nævne grundenergiene i en bestemt rækkefølge. Det refererer også til et evigt kombinations-skema eller kombinationsmønster bestemt af den faseforskydning, der kendetegner de seks åndelige legemers vækst-og degenerationskredsløb. Og det er altså dette evige kombinations-skema og dermed grundenergiernes evige organisation, som symbolskitzen udtrykker, forudsat at man aflæser den tværs over.

13.

Som det vil kunne ses, er den omtalte symbolskitse opdelt i vandrette tværfelter mærket A, B, C, D, E, F og atter A. Disse tværfelter refererer, som det vil vides, til de seks hovedstadier, som hvert af de seks åndelige legemers vækst-og degenerationskredsløb kan opdeles i. -Yderligere vil det kunne ses, at hvert tværfelt udtrykker en ganske bestemt grad af udvikling for hvert af de seks åndelige legemers vedkommende -en grad, der skifter fra tværfelt til tværfelt. Herved kommer de skiftende udviklingskonstellationer til syne. Således udtrykker felt A én særlig udviklingskonstellation, felt B en anden, felt C en tredje og således videre frem til felt F, der udtrykker den sjette og sidste udviklingskonstellation. Herefter gentager konstellationen i felt A sig; denne efterfølges (hvilket ikke er vist) af en gentagelse af felt B og således fremdeles i det uendelige. Symbolskitzen udtrykker derved grafisk grundenergiernes evige organisation, idet som sagt de åndelige legemers indbyrdes udviklingstrin er et udtryk for det omfang, i hvilket Jeget i øjeblikket behersker og benytter de tilsvarende seks grundenergier. Men samtidig udtrykker den omtalte symbolskitse, hvad der i nærværende lektion, stk. 9, mentes med, at den sjælelige struktur ved sin samlede vækst-og degenerationsmekanisme i sin helhed fremviser en kredsløbspræget proces, i hvilken kombinationerne i al evighed går op. Thi som man vil kunne se, kan tværfelterne: A, B, C, D, E og F gentage sig i det uendelige uden nogen sinde at komme ud af takt.

14.

Som det altså vil kunne iagttages, danner tværfelterne fra A til F en samlet cyklus, inden for hvilken på den ene side alle seks åndelige legemer gennemløber et lokalt vækst-og degenerationskredsløb, og inden for hvilken på den anden side de seks legemers samtlige mulige indbyrdes udviklingskonstellationer kommer til udtryk. Det vil igen sige, at tværfelterne fra A til F tilsammen udtrykker netop dén stadigt gentagne forvandling, det levende væsens sjælelige struktur i al evighed er undergivet.

Som det vil bemærkes, er denne forvandling kendetegnet af, at alle seks åndelige legemer efter tur når til fuld udfoldelse. Det betyder, at også alle seks grundenergier til det yderste bliver gennemprøvet med hensyn til de muligheder, de rummer for effektiv kontrastskabelse. Og det betyder igen, at samtlige muligheder for effektiv kontrastskabelse gennem grundenergiernes udnyttelse til den yderste grænse bliver afprøvet inden for rammerne af det organismeprincip, i hvilket Jeget netop er engageret. Der er her på dette område ikke nogen som helst mulighed tilbage for at skabe tilfredsstillende livsoplevelse; hverken ved hjælp af instinktenergien, eller ved hjælp af tyngdeenergien, og ej heller ved hjælp af følelsesenergien, intelligensenergien, intuitionsenergien eller hukommelsesenergien. Nye veje må derfor søges, og den eneste mulighed, der i denne situation står åben, er den at søge tilknytning til et nyt organismeprincip. Inden for rammerne af dette kan nemlig samtlige grundenergier på ny -men under helt nye forhold og vilkår -i deres bestemte rækkefølge bringes til fuld udfoldelse, hvad der i allerhøjeste grad indebærer en effektiv og tilfredsstillende fornyelse af livsoplevelsen.

15.

Som læseren sikkert for længst har indset, repræsenterer netop dén cyklus, der er udtrykt ved tværfelterne A til F, hvad der forstås ved et spiralfafsnit. Et spiralfafsnit er dermed en epoke, inden for hvilken den sjælelige struktur gennemgår en fuldstændig forvandling udtrykt ved, at samtlige seks åndelige legemer fuldbyrder et vækst-og degenerationskredsløb. Samtidig med denne forvandringsproces, udledes som belyst det organismeprincip, Jeget for øjeblikket er engageret i, hvad der er ensbetydende med, at et spiralfafsnit yderligere kan udtrykkes som den epoke, inden for hvilken et organismeprincip til fuldkommenhed gennemleves og udledes. Vi ser således, at der består en nøje sammenhæng mellem udskiftningen af organismeprincipper og fuldbyrdelsen af interne forvandlinger i den sjælelige struktur, en sammenhæng, der i virkeligheden betegner en nøje synkronisering af disse to områder af livets kosmiske grundplan.

16.

Vor omtale af grundenergiernes evige organisation skal vi afslutte med en detaljeret gennemgang af det organisationsskema, som vor efterhånden meget omtalte symbolskitse repræsenterer.

Som det vil kunne iagttages er felt A kendetegnet ved en kombination af grundenergiene bestående i, at instinktenergien er i fuld udfoldelse. Tyngdeenergien er i andet vækststadium. Følelsesenergien er i første vækststadium. Intelligensenergien latent, intuitionsenergien i sidste degenerationsstadium og hukommelsesenergien i første degenerationsstadium.

Vi skal senere se, hvad denne konstellation af grundenergiene i praksis indebærer. Her skal vi blot hæfte os ved selve skemaet samt følgende vigtige, supplerende detaljer med tilknytning til felt A.

På et givet tidspunkt udledes instinktenergiens muligheder i kontrastskabelsens tjeneste -og vel at mærke trods det, at den i henhold til skemaet er blevet bistået af de andre grundenergi i et ganske bestemt omfang udtrykt ved disses særlige udviklingspositioner. Jegets interesse for instinktenergien tager herved af og går takket være sult-og mættelsesprincippets indflydelse i stedet automatisk over på en anden grundenergis muligheder, nemlig de muligheder, som tyngdeenergien rummer. Men samtidig hermed frembringes dén særlige impuls, der som tidligere omtalt bringer det latente legeme i konstellationen intelligenslegemet -i aktivitet. Dette legeme begynder nu at vokse og tager i takt med denne vækst stadig mere og mere del i den samlede energiomsætning, og samtidig hermed ændrer også de fire øvrige legemer position. Den samlede sjælelige struktur forvandler sig til fordel for konstellationen udtrykt ved felt B, hvad der yderligere indebærer, at også den tilkoblede fysiske organisme forvandler sig (jævnfør lektion 50).

I felt B er konstellationen kendetegnet ved, at det nu er tyngdeenergien, der kulminerer. Instinktenergien befinder sig til forskel fra før i første degenerationsstadium, og hukommelsesenergien i andet degenerationsstadium. Intuitionsenergien er latent, hvorimod intelligens-og følelsesenergien befinder sig i henholdsvis første og andet vækststadium. Til yderligere forskel fra før deltager nu også intelligensenergien på betydningsfuld måde i den samlede energiomsætning.

Imidlertid udledes også denne kombination af grundenergiene. Tyngdeenergien taber terræn til fordel for følelsesenergien. Der udgår en impuls, som starter det latente intuitionslegeme, og hele strukturen ændrer sig til fordel for konstellationen udtrykt ved felt C, hvilken ændring fremdeles ledsages af en tilsvarende ændring i den fysiske organisme.

I felt C er konstellationen karakteriseret ved, at følelsesenergien er i kulmination. Instinkt-og tyngdeenergien befinder sig i henholdsvis andet og første degenerationsstadium.

Hukommelsesenergien er latent, hvorimod intuitionsenergien og intelligensenergien er i henholdsvis første og andet vækststadium.

Men også denne konstellation udledes. Nu er det intelligensenergien, der tager føringen, og samtidig startes det latente hukommelseslegeme. Forvandlingen af den sjælelige struktur fuldbyrder sig til fordel for felt D. Foruden de allerede berørte karakteristika er denne nye konstellation kendetegnet ved, at instinktenergien er latent. Tyngde- og følelsesenergien befinder sig i henholdsvis andet og første degenerationsstadium, hvorimod intuitions- og hukommelsesenergien befinder sig i henholdsvis andet og første vækststadium. Og hvad der ikke mindst er af betydning: den fysiske organisme er blevet forvandlet til en åndelig organisme. Konstellationen i felt D afløses så af konstellationen i felt E. Her er intuitionsenergien kulminerende, men tyngdeenergien latent. Følelsesenergien og intelligensenergien befinder sig i henholdsvis andet og første degenerationsstadium, hvorimod instinkt- og hukommelsesenergien befinder sig i henholdsvis første og andet vækststadium.

Så skifter konstellationen til den sjette og sidste mulighed udtrykt ved felt F. Her er hukommelsesenergien nået frem til kulminationsstadiet, mens til gengæld følelsesenergien er blevet latent. Instinktenergien har arbejdet sig frem til andet vækststadium, og tyngdeenergien til første vækststadium. Intelligensenergien er i sidste degenerationsstadium og intuitionsenergien i første degenerationsstadium. -Væsenet befinder sig i en tilstand, hvor det er henvist til at leve i sin egen indre erfaringsverden. Men også dette udledes, og tendensen går nu mod en ny A-konstellation og dermed mod indvikling i et nyt organismeprincip. Kredsløbet har fuldbyrdet sig, og væsenet er trådt ind i et nyt og større spiralafsnit.

Som det sikkert vil kunne ses, er vi her i form af grundenergiernes evige organisation kommet i berøring med en overordentlig vigtig side af livets kosmiske grundplan. Vi ser, at denne evige organisation af grundenergiene i allerhøjeste grad er medvirkende til at give omtalte grundplan en ganske bestemt karakter. Hvor vigtig den imidlertid er, vil først de efterfølgende analyser i fuldt omfang kunne belyse. Af dem vil det nemlig komme til at fremgå, at nævnte organisation ligefrem bevirker eksistensen af en række indbyrdes forskellige tilværelsesplaner, nemlig ét for hver af de førnævnte energikonstellationer. Og det vil igen sige, at endnu en vigtig detaljering af den kosmiske grundplan for livet kommer ind i billedet. —

Netop denne detaljering vil det være de følgende analysers opgave at gøre rede for.

Spørgsmål til lektion 53

1. Hvordan kan man konstatere, at evolutionen har form af et evigt spiralkredsløb?
2. a) Er det korrekt at hævde, at evolutionen har form af et ekspanderende spiralkredsløb, og b) i bekræftende fald: hvorfor?
3. a) Angår den med evolutionen ensbetydende forvandling af legemskulturen kun den fysiske organisme, eller b) er der også tale om en forvandling af den overfysiske del af den samlede legemskultur?
4. I bekræftende fald af spørgsmål 3: på hvad måde viser sig i praksis forvandlingen af den overfysiske del af den samlede legemskultur?
5. Vil det skema, efter hvilket forvandlingen af grundenergiernes kombination fuldbyrder sig, nogen sinde definitivt kunne afviges?

6. Hvorfra udløses den impuls, der lader et åndeligt legeme i fosterkernestadiet begynde sin vækstfase?
7. Hvorledes registreres i praksis den netop berørte impuls?
8. Er det forbundet med noget egentligt ubehag, at en nærmere bestemt grundenergi udledes som dominansenergi?
9. Nævn det kosmiske hoved-og variantskaberprincip, der i første række er ansvarligt for opretholdelsen af grundenergiernes evige organisation.
10. På hvilke to måder kan omfanget af et spiralfafsnit defineres?

Løsningen til lektion 52's opgavetillæg

- 1) Nej
  - 2) b) Den sidstnævnte
  - 3) b) Den angår den totale struktur
  - 4) Nej
  - 5) På den måde, at organismeprincippet udskiftes til fordel for det næste i rækken
  - 6) Sådanne, som fuldt ud tilfredsstiller urbegæret
  - 7) Mod en total åndeliggørelse
  - 8) a) Stigen (altså "opstigen"), b) at det giver plads for en organismeforvandling, som kosmisk set betegner permanent opstigen, men som ikke desto mindre samtidig til skiftende tider kan fremvise både en positiv og negativ tendens (stk. 8- 10)
  - 9) Udvikling = en organismeforvandling, der er kendetegnet af en positiv tendens, d.v. s. forvandlingens kurs er fra primitivitet mod fuldkommenhed. Indvikling = en organismeforvandling, der er kendetegnet af de stik modsatte træk.
  - 10) Nej, den fortsætter som hidtil mod et absolut højdepunkt
  - 11) Klodens eller planetens princip
  - 12) Nej, tværtimod
- P. B. -J.
- NB. Disse svar er godkendt af Martinus.